

KIRKKOSANOMAT

Porin evankelis-luterilaiset seurakunnat

Pääsiäinen 1987

Ryhmäkirje

"Länsimainen kulttuuri hymyilee kristityt hengiltä."

Sivu 7

Erityisnuorisotyöntekijä ja tavalliset nuoret.

Sivu 9

Luottamus vähentää lasten pelkoja.

Sivu 6

**Missio Helsinki — mitä se meille kuuluu? Katso sivu 10.
Lähde pääsiäiskirkkoon, tapahtumista sivulla 12**

KIRKKOSANOMAT

8. 4. 1987

METSÄ 2000, MIES 2000, KIRKKO 2000

Viime aikoina meitä suomalaisia on yhdistänyt (ehkä erottanutkin) huoli monista asioista, joiden on koettu voivan huonosti. Näistä asioista esimerkkejä ovat otsikon ohjelmanimikkeet. Suunnitelmia asioiden parantamiseksi on siis tehty ohjelmatyypistien julistusten kautta. Näissä julistuksissa, joissa ao. asioita käsitellään hyvin laajasti, on yleensä alkupuolella todettu, että ongelmien lähtökohta on sopeutumattomuus muuttuneisiin oloihin: metsä ei kestä nykyajan vaatimuksia, mies ei löydä paikkaansa eikä tehtävänsä, kirkko loittonee jäsenistään jne.

Tämä lienee osa sitä kehitystä, josta joskus käytettiin nimeä vieraantuminen — alkuperäinen olemus ei enää löydä sijaa uudessa järjestelmässä, oma paikka tuntuu omalta vain ulkokohtaisesti, teoriassa. Motivaatio toimia omalla paikallaan heikkenee.

Kirkko 2000 mietinnössä kiinnitetään erityinen huomio siihen, että "maallikoiden" osallistuminen seurakunnan toimintaan tulisi olla huomattavasti suurempaa kuin nykyisin. Lääkkeeksi tähän mietintö on osaltaan ehdottamassa kirkon lähentämistä jäseniinsä esimerkiksi muotoja muuttamalla: jumalanpalveluksen musiikki voisi olla vapaampaa, maallikoiden tehtäviä jumalanpalveluksessa voitaisiin lisätä entisestään huomattavasti.

Ongelmana tämantapaisia kirkon kehitysohjelmia lukiessa tuntuu olevan toiminnassa mukana olevien halu tai haluttomuus uudelleenarviointeihin, kaikki muutos kysyy yllättävän paljon voimavaroja. Seurakunnassakin on turvallinen malli se, jossa toiset puhuvat toiset kuuntelevat, toiset esiintyvät toiset katselevat, toiset ovat asiantuntijoita toiset maallikoita, toiset kysyvät ja toiset vastaavat — roolien vähäinen muuttuminen aiheuttaa turvattomuutta.

Kirkolla on erittäin suuri etuoikeus omata monia erilaisia lähteitä, joista ammentaa voimaa ja etsiä vastauksia. Eräs lähde on yllä oleviinkin asioihin liittyen hiljaisen viikon tapahtumat. Jeesuksen ristinkuoleman suhteen ei ole asiantuntijoita, on vain syylisiä. Väkevä näyttö ristinkuoleman merkityksestä oli temppelein esiripun repeäminen ylhäältä alas asti. Tie temppelein kaikkein pyhimpiin avautui kaikille, yhteys Jumalaan on mahdollinen Jeesuksen ristinkautta suoraan ilman asiantuntevia välittäjiä, kuten temppeleijumalanpalveluksessa vielä oli ollut.

Tälläkin hetkellä me siis olemme kukin yhteydessä Jumalaan suoraan sellaisina kuin olemme, sellaisina seurakuntalaisina kuin olemme — tämän mahdollistaa risti. Meidänkin kirkoissamme on esirippuun verrattava alttarikaide, mutta se enää merkitse estettä alttarille pääsemiselle, päinvastoin alttarikaiteen tulee helpottaa Jumalan edessä hiljentymistä. Eikä alttarikaiteen takana olevat papitkaan enää ole mitään välimiehiä Jumalan ja ihmisten välillä, vaan pöytäpalvelijoita, joilla on oma tehtävänsä Sanan ja sakramenttien jakajana.

Esiripun repeäminen merkitsi siis jokaiselle kristitylle etuoikeutta ja tehtävää. Etuoikeutta olla Jumalan kansan jäsen yksin tuon ristinkuoleman tähden ja vastuuta siitä yhteisöstä, jonka jäsenyyden lahjaksi sai.

Hiljaisen viikon tapahtumat haastavat meidät tarkastelemaan omaa paikkaamme Jumalan kansan jäsenenä ja samalla meidät asetetaan vastuuseen Jumalan kansan elämästä täällä maan päällä. Vastaus tähän haasteeseen riippuu paljolti siitä onko meillä yksityisinä ihmisinä ja kirkko-organisaationa rohkeutta nähdä sovituksen kattavuus ja lahjaluonne. Etuoikeutta ja vastuuta ei kuitenkaan voi siirtää, ristin tähden ne kuuluvat meille yhdessä ja jokaiselle erikseen.

Kari Erkkola

Yhteisvastuu-keräys muistaa asunnottomia

Yhteisvastuu-keräys jatkuu vielä huhtikuun loppuun saakka. Tämän vuoden keräyksen teemana on asunnottomuus. Yli puolet tuotosta menee Afrikan pakolaisten auttamiseen, kotimaassa hankitaan asunnottomille kattoja päälle.

Viime vuonna porilaiset antoivat Yhteisvastuulle noin 195 000 markkaa.

Monta tapaa auttaa

Yhteisvastuu-keräykseen liittyy niin monenlaista toimintaa, että keräys säilyttää seurakuntatapahtumia koko kevään toimintakauden. On myyjäisiä, tempauksia, juhlia, konsertteja... Perinteistä listakeräystä unohtamatta, sillä se on edelleen keräyksen päämuoto.

Keski-Porin seurakunta järjesti tämän vuoden Yhteisvastuu-keräyksen päätapahtumakseen Cantores Minores -kuoron konsertin. Helsingin tuomiokirkon kuuluisan poikakuoron arveltiin innostavan väkeä kirkkokonserttiin, jonka ohjelmatulot menivät kokonaisuudessaan Yhteisvastuu-keräyksen hyväksi. Väkeä kirkossa olikin 600 ja Yhteisvastuu-keräykseen saatiin 15 000 markkaa.

Cantores Minores -kuoron saaminen Poriin tehti keräyksen vastuuhenkilöille työtä lähes vuodeksi. Viime vuoden toukokuussa kuoron tuloa alettiin pohjustaa, syksyn alussa etsittiin sponsoreita, jotta kaikki ohjelmatulot saataisiin keräyksen hyväksi.

— Loka-marraskuussa etsittiin neuvoja markkinointiin, puhuttiin ristiin rastiin myös porilaisten kuorosten johtajille, sovittiin ohjelman painattamisesta, saatiin Porin Mieslaulun Poikakuorokin konserttiin mukaan, luettelee lehtori Pirkko Heikkilä.

Hän on yhdessä seurakuntasivarin Marja-Leena Silvanin kanssa pitänyt järjestelyjen langat koossa. Paljon on ollut myös apujoukkoja esim. ohjelmien myyjinä ja muissa käytännön tehtävissä.

Cantores Minores lähtee konserttimatkoilleen kahdella bussilla, mukana on yleensä noin 80 kuorolaista. Porissa heitä oli yhteensattumien vuoksi hiukan vähemmän. Mutta jo tällaisen joukon ruokkiminen teettää töitä. Martat lupautuivat hoitamaan muonitusta ja ruokaa saatiin lahjoituksina niin yksityisiltä kuin leipomosta ja meijeriltäkin.

Päätukijaksi tuli Satakunnan Säästöpankki. Myös Lytylän-liikenne ja Satakunnan Kirjateollisuus tukivat järjestelyjä. Porilaiset tiedotusvälineet kertoivat auusti tulevasta konsertista ja monet yksityiset tekivät asian hyväksi työtä ja aina vain työtä. — Sitähän se lähimmäisten auttaminen on.

Yhteisvastuu-keräyksen ajatus leivän jakamisesta toteutuu myös leipämyyjäisissä.

Yhteisvastuu-varoja Poriin

Vuoden 1986 Yhteisvastuu-keräyksen varoista saatiin Poriin hie-
man vajaa 400 000 mk vankilasta vapautuvien tukiasuntojen hankkimiseen. Varojen käyttö annettiin seurakuntien läheisessä yhteistyössä toimivalle Diakonian tukiasun-
not ry:lle.

Varojen tarkoituksenmukaisen käytön toteuttamiseksi on diakoniamies-
keskuksen päihde- ja kriminaalitoimikunta Matti Huopainen yhteistyössä arkkihiippakunnan kriminaaliryhmän kanssa ja erityisesti vankiladiakoni Ritva Purasmaan opastamana kouluttanut tukihenkilöitä, jotka ovat tukiasunnossa asuvien henkilökohtaisia tukihenkilöitä.

Huhtikuun puoliväliin mennessä on jo kolme asuntoa käytössä ja

neljäs hankitaan tämän kuukauden aikana.

Työ jatkuu ja tällä hetkellä yhdistyksen jäsenet yhteistyössä diakoniamieskeskuksen viranhaltijoiden kanssa yrittävät hankkia myös erilaisia kalusteita näihin huoneistoihin.

Vankilasta vapautuvien tukiasunnoista saadut kokemukset eri puolilta Suomea ovat hyvin myönteisiä, sillä epäonnistumisprosentti on vain noin 7.

Kolmen vuoden aikana Yhteisvastuuvaroilla on hankittu tähän mennessä 76 asuntoa, joissa on ollut asukkaita yhteensä noin 120. Seurantatutkimuksessa on voitu todeta, että runsaat 100 ihmistä vankilasta siviilielämään palannutta on saanut "uuden elämän".

Hannu Salonoja

Muistolehdossa haudan paikka on salaisuus

Käppärän hautausmaan muistolehto on noin 3 000 neliömetrin suuruinen viheralue hautausmaan uudessa osassa.

Muistolehtoon haudataan anonyymisesti. Tämä tarkoittaa, että vainajan tuhka haudataan nimettömänä tiettyyn

paikkaan muistolehtoa. Paikka ei ole edes omaisten tiedossa, vaan pysyy vain hautausmaan viranomaisten tiedossa.

Käppärän muistolehtoon kaavailaan muistomerkkiä, josta ei puistopäällikkö Pentti

Räsänen mukaan suunnitella mitään suurta monumenttia.

— Ihmiset jotka tällaista hautausmaa toivovat eivät varmaan toivo haudalleen mitään mahtipontista, uskoo Pentti Räsänen.

Kuoleman salaisuus löytyy elämän sydäimestä

Työssäni sairaalateologina joudun monella tapaa kasvotusten kuoleman kanssa. Näen ihmisten hiipuvan pois vähitellen. Vain yhden kerran olen ollut läsnä juuri kuoleman hetkellä. Useimmiten olen mukana kuolemaa edeltävässä prosessissa. Keskustelen, jaan ehdoollista, siunaan. Kuuntelen miltä kuolevasta ihmisestä tuntuu, mitä hän miettii tai mitä hän pelkää; olen lähellä ja pidän kädestä, kun voimat muuhun yhteydenpitoon ovat ehtyneet. Voin myös laulaa tutun virren tai lukea, jos hän niin haluaa.

Usein koen olevani ulkopuolinen, sivustakatsoja, elämän vähitellen sammussa. Potilaan kokemaa pelkoa ja ahdistusta en voi jakaa. Minun kuolemastani ei vielä ole kysymys. Tämän toteaminen antaa etäisyyttä, joka auttaa jaksamaan.

Eräs viisas ajattelija kirjoittaa: "Te halusitte tietää kuoleman salaisuuden. Mutta miten te voisitte sen löytää, ellei te hae sitä elämän sydäimestä? Pöytä, jonka yllä sijaitsevat silmät ovat sokeat päivällä, ei voi paljastaa valon salaisuutta. Ja jos te todella tahdotte nähdä kuoleman hengen, avatkaa sydämenne avaraksi elämän väkevyydelle. Sillä elämä ja kuolema ovat yhtä niinkuin joki ja meri ovat yhtä".

Tässä tulee mielestäni kauniisti esiin kysymys, joka hyvin keskeisesti liittyy ihmisen kuolemaan, ja josta paljon puhutaan, nimittäin kysymys elämän mielekkyydestä. Olenko todella elänyt ennen kuolemaa vai jäikö elämä elämäntä, kulkiko ohitse. Ihmistä askarruttavat usein kuoleman läheisyydessä eletyn elämänsä arvo ja merkitys. Oliko sillä mitään merkitystä, kannattiko elää?

Elämän ja kärsimyksen tarkoitus

Kuuluisa logoterapian kehittäjä Viktor Frankl on sitä mieltä, että se miten ihminen suhtautuu uskoon, rakkauteen, toivoon, kuolemaan ja kärsimykseen, määrää viime kädessä elämänsä laadun. Jos emme kykene antamaan elämällemme tarkoitusta, vielä vähemmän pystymme antamaan sitä kärsimykselle ja kuolemalle. Kukaan ei ulkopuolisena pysty antamaan toisen kärsimykselle tarkoitusta. Vain ihminen itse pystyy sen antamaan.

Kärsimys ja kuolema kuuluvat oleellisiin ihmisenä olemiseen. 'Sil-

Tapani Seppälä

"Elämä ja kuolema ovat yhtä niinkuin joki ja meri ovat yhtä."

lä elämä ja kuolema ovat yhtä, niinkuin joki ja meri ovat yhtä. Meidän nykyajan ihmisten on vaikea hyväksyä näitä kahta, ahdistavalta tuntuvaa ulottuvuutta oman elämämmekokonaisuuteen. Sen vuoksi kätkemmekin ne ammatin ihmisten huomioon, sairaaloihin ja vanhainkotiin vuodeosastoille. Kuolemasta keskusteleminen vältetään, mutta samanaikaisesti televisio tuo sen meidän kaikkien silmien eteen päivittäin hyvin väkivaltaisesti värityneenä: uutisissa sodista, terrorismista, onnettomuuksista tai viihitteellisessä muodossa sarjafilmeissä.

Vaikka kuolema on siis tavallaan päivittäinen käsite, ovat ihmisten kokemukset läheisen kuolemasta ja kuolemaan valmistautumisesta vähentyneet. Ihmiset ovat avuttomampia kuoleman lähestyessä kuin aikaisemmin ja sairaalan henkilökunnan osuus ja merkitys kuolevan

ja hänen omaistensa hoitajana on korostunut.

Kuoleman eristämisen ja kieltämisen ilmapiiri on luonut nykyisen tilanteen, jossa monet eri alojen asiantuntijat eri tiedotusvälineissä puhuvat ja kirjoittavat surutyöstä ja sen merkityksestä sekä kuoleville itselleen että menetyksen kokeneille omaisille. Nuoruutta ja terveyttä ihannoivan aikamme ihmisen maailmankuvassa kuolema on häiritsevä ja ahdistusta herättävä asia, kielletty puheenaihe.

Kuka todella olen?

Miksi kuolema sitten on niin pelottava aihe? Siksikö, että kuoleman ajattelu ja tunnustaminen pakottavat meidät tunnistamaan olemassaolomme yksinäisyyden ja omien voimiemme rajallisuuden? Vai siksikö että se saa meidät pohtimaan uudelleen asioiden

arvojärjestystä, sitä mikä loppujen lopuksi on meille itsekullekin tärkeintä omassa elämässä, ja mikä voi jäädä syrjään?

Kuoleman todellisuus haastaa meitä rohkeampaan ja avoimempaan itsemme kohtaamiseen. Tätä haastetta on kuitenkin vaikea ottaa vastaan. Pelkäämme, koska emme tiedä mihin se meidät johtaa. Oman identiteetin löytäminen, itsensä hyväksyminen sellaisena kuin todella on, sellaisena miksi Jumala on heidät tarkoittanut, on ihmiselämän tärkeä haaste. Elämän kokeminen supistuu silloin, kun ei voida hyväksyä kuolemaa. Todellinen terveys syntyy, kun ihminen on kasvotusten sairauden ja kuoleman kanssa. Elämä avautuu silloin uudella tavalla.

Elämässä on aikoja, joina aurinko laskee.

Silloin on tärkeämpää olla kärsivällinen kuin etevä. Silloin on parempi pystyä kestäämään tuskaa kuin tehdä työtä.

Silloin on tärkeämpää suostua toisiin kuin käskää, mielekkäämpää kestää yksinäisyyttä kuin keskustella.

On aikoja, joina paljastuu, kuka todellisuudessa olen. (Jörg Zink)

Tuula Pasuri

Kirjoittaja on sairaalateologi, jonka työpaikka on Satakunnan keskussairaala.

Kirja panee ajattelemaan...

Rajalla

Paul Tillich: Rajalla. Valikoima Paul Tillichin teoksista Wsoy

Raja on jotakin mikä erottaa ja jostakin mikä yhdistää. "Rajalla" on kirja, joka kuvaa saksalais-amerikkalaisen teologin Paul Tillichin ajattelua. Rajan käsite ei ollut hänelle vain teoreettinen sana, vaan se oli olemassaoloon liittyvä, josta käsin hän sitä tulkitsee.

Lapsuudestaan asti hän joutui olemaan rajalla. Hänen isänsä oli preussilainen ja äitinsä oli kotoisin Reinin laaksosta. Preussilaisuutta hallitsi korostunut velvollisuuden tunto ja voimakas auktoriteetin taju. Äidin puolelta lännestä oli peräisin mieltymys elämäniloon ja aistien herkkyyteen.

Paul Tillichin juurtui nuo kaksi ristiriitaista ominaisuusryhmää. Niiden välisessä jännitteessä hän eli ja joutui selvittämään välejänsä isänpuoleisten aineiden kanssa. Seesteisyys ja harmonia eivät kuuluneet hänen perintöosaansa. — Jo kahdeksan vuotiaasta lähtien hän sai viettää aikoja meren rannalla. Meren katse-

leminen oli hänelle liikettä, hyökkäystä maata ja sen rajallisuutta vastaan.

Preussissa arvostettiin lakia erittäin korkealle. Mieltymys suuntautui keskusjohtoisuuteen, yhteiselämän auktoriteetteihin, alistumiseen. Jokainen yritys tunkeutua järjestelmän ulkopuolelle merkitsi sisäistä taakkaa ja omantunnon ahdistusta. Kaikki odottamaton ja uusi merkitsi päättämättömyyttä ja herätti kaipauksen tuohon kaiken kattavaan järjestelmään, joka säästäisi oman ratkaisun uhkayritykseltä. Tillichissä oli syvään juurtunut protesti porvarillisuutta kohtaan ja tunti mieltymystä pieneen sosiaaliseen ryhmään, jonka nimi oli "boheemit". Taiteilijat, näyttelijät, lehtimiehet ja kirjailijat kuuluivat tuohon ryhmään. He olivat antimilitaristeja, psykoanalyysin ja ekspressionismin kannattajia. Vastustaja oli keskiluokan suuri massa ja sen ennakkoluulot. He olivat etäisiä henkisistä ongelmista, heillä oli suuri turvallisuuden tarve ja he tunsivat

epäluottamusta ja vihaa älymystöä kohtaan.

Tätä taustaa vasten kypsyy hänen ajattelunsa protestanttisesta kirkosta ja uskosta. Kirkon tehtävä ei ole puolustaa uskonnollista aluetta, vaan julistaa rajatilan, jossa jokainen uskonnollinen ja maallinen alue joutuu kyseenalaiseksi. Ellei kirkko tee itseään kyseenalaiseksi, se tehdään kyseenalaiseksi ulkoapäin radikaalisti.

Rajatilanteeseen joudutaan siellä, missä inhimilliset mahdollisuudet ovat täysin lopussa ja inhimillinen olemassaolo ehdottoman uhan alainen. Rajatila-käsitteellä protestanttien peruseräite kieltää kirkolta erillisalueeksi käsitetyn pyhän piirin. Ihmisen on suostuttava uhanalaisuuteen. Munkki Luther oli rajatilanteen syvyyksissä ja torjui kaikki varmistuskeinot, joita kirkko ja hurskaus hänelle tarjosivat. Hän suostui tuohon inhimilliseen uhanalaisuuteen.

Kirkkoa uhkaa jatkuvasti oman merkityksensä unohtaminen. Pahiten

se unohti sen silloin kun se luuli pääseensä totuuden järkähtämättömäksi omistajaksi "puhdasta oppia" julistaessaan. Se ei ymmärtänyt, että rajatilanteesta oleminen merkitsee sitä, että ollaan vailla totuutta. Se luuli omistavansa totuuden kuin jonkin omaisuuskappaleen.

Uskontojen oikeauskoisuus (dogmaattisuus) perustuu siihen, että osalle inhimillis-uskonnollista todellisuutta annetaan jumalallinen ehdottomuus. Tällainen todellisuus, joka voi olla kirja, henkilö, yhteisö, laitos tai oppi, vaatii koskemattomuutta sekä hengellisiin ja maallisiin auktoriteetteihin alistumista. Kun tämä vaatimus esitetään rajallisen todellisuuden nimissä, on se kaiken alistamisen alku ja juuri.

Protestanttisuuden tehtävä on kuvata uutta olemista, joka tuli Jeesuksessa Kristuksessa. Uusi oleminen on samaa kuin rajalla olemista. On selvää, että se on paikka, jossa ollaan armon maaperällä.

Mikko Kuusniemi

Pyhäkoulu kokoaa eri ikäisiä lapsia

Raamatun kertomukset, rukoilemaan oppiminen ja Jumalan läsnäolon tunteminen ovat 17-vuotiaan Kaisamaria Perkon mielestä pyhäkoulun antia lapsille.

— Pyhäkoulun pitäminen on innostavaa, kun lapset tulevat mukaan sunnuntai sunnuntailta.

Kaisamarian mielestä ei sekään ole ongelma, että pyhäkoululaiset ovat kovin eri ikäisiä. Tilanne on sellainen, että se yhdistää.

— Kynttilän sytyttämisellä ja triangelin kutsuäänellä joukko hiljenee niin, että päivän aiheeseen voidaan syventyä. Laulut, leikit ja joskus piirtäminen ja askarteleminen kuuluvat pyhäkoulun ohjelmaan, hän kuvailee.

Kaisamaria on pitänyt pyhäkoulua kohta kaksi vuotta vuorovierokoin toisen pyhäkoulunopettajan kanssa. Pyhäkoulunopettajilla on myös yhteisiä kokouksia.

Ohjelmaideoita saa Pyhäkoulu-lehdestä ja myös pyhäkoulunopettajien yhteisistä kokoontumisista. Ohjelman kulkua on innostava suunnitella myös itseksensä.

— Asiat pitää nähdä lapsen kannalta ja paneutua aiheeseen lapsen silmin. Pyhäkoulunopettajan pitäisi saada lapset ymmärtämään, että Raamatun kertomuksilla on merkitystä jokaisen ihmisen elämään, ne eivät ole mitään satuja.

— Pyhäkoulussa lapset oppivat tuntemaan Jeesusta ja tietämään, että Jumalalle voi rukouksessaan kertoa kaiken, päättää Kaisamaria.

Pyhäkoululaiset osallistuvat myös perhekirkkoihin. Pietniemen perhekirkon jälkeen piirittivät Kaisamaria Perkon Lauri, Liisa ja pikku Leena.

Sinustako pyhäkoulunopettaja?

Pyhäkoulu, Suomen vanhin lapsityön muoto, täyttää tänä vuonna 200 vuotta. Pyhäkoulutyö juhlii merkivuottaan "Iloa ilmassa"-teemalla, etsimällä uusia muotoja ja kutsumalla etenkin kouluikäisiä lapsia mukaan.

Pyhäkoululla on oma erikoislaatusa lasten jumalanpalveluksena. Se tarjoaa erilaisen vaihtoehdon muun toiminnan keskellä. Se on inhimillinen kohtaamisen paikka, jossa eivät av-välineet tai muut koneet hallitse.

Jotta pyhäkoulu voisi tarjota "iloa ilmaan" jatkossa entistäkin enemmän, kaivataan tähän työhön lisää pyhäkoulunopettajia. Niin miehiä kuin naisia, nuoria ja vartuneita.

Mieti, voisitko pitää pyhäkoulua kerran tai kaksi kertaa kuussa tai kenties useamminkin. Porin seurakunnat järjestää pyhäkoulunopettajien kurssin, joten opettajiksi ryhtymiselle ei ole esteenä edes "osaankohan minä" -mietteet.

Kurssin aiheet ja paikat

Pyhäkoulunopettajien kurssi on neljänä maanantaina klo 18—20 seuraavasti:

27.4. "Kerron Raamattua lapsille", palvelukeskus, Itäpuisto 14

4.5. "Pyhäkoulun ulkoiset puitteet", Väinölän kirkko
11.5. "Musiikin käyttö pyhäkoulussa", Pihlavan seurakuntatalo
18.5. "Pyhäkoulu — lasten juhla", Länsi-Porin kirkko

Tervetuloa mukaan. Erillistä ilmoittautumista ei tarvita, mutta lisää voi kysellä seurakuntatoimistoista.

Luonnollisesti!

"Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia."

Tottumus turruttaa. Monet päivittäiset elintoimintomme suoritamme täysin automaattisesti niiden mielekkyyttä sen enempiä miettimättä. Kummastelemme muiden maiden outoja tapoja, mutta käyttäydymme samalla itse varsin hullusti ja luonnottomasti.

"Kyllä te valkoiset olette merkillisiä. Te niistäte nenänne ja kuljetatte sitten räkää mukanne nenäliinaan käärittynä!" Afrikkalaisen havainto osuu nautan kantaan: mitä hienoa meidän hygieniasamme on tällä kohdin?

Pidämme sivistyneenä aterimien käyttöä ruokailussa. Mutta miten luonnollista voikaan olla Jumalan luoman "viisipiikkisen" käyttö eli sormilla syöminen! Pienen harjoittelun jälkeen riisipuikotkin alkavat "istua" luontevasti sormiin.

Kuka senkin on keksinyt, että uusi vuorokausi alkaa keskiyöstä? Paljon luonnollisempi on etiopialaisten vuorokausirytm, jossa tunteja aletaan laskea auringon noususta. Niinpä meidän keskipäivämme on siellä vasta kello kuusi.

Suomessa kehitys (tai taantumus!) on vienyt siihen, että uskonnolliset tunteet

ja tavat on lähes siivilöity pois arkielämästä sunnuntaihin. Etiopian ortodoksisikristitty voi pysähtyä milloin vain kirkkorakennuksen kohdalla ja suudella sen porttia, muuria tai rappusia. Jumalan kunnioittaminen todentuu arjen keskellä.

Suomalainen kehitysaputyöntekijä sanoi lehtihaastattelussa joutuvansa näyttämään Indonesiassa kristittyä, vaikka hän on Suomessa avoimesti ateisti. "En jaksa selittää siellä ihmisille, miksi en usko Jumalaan. Eiväthän he pitäisi minua edes ihmisenä!" Miksei hän uskalla tehdä tästä sitä johtopäätöstä, että hän on itse luonnoton ja "outo lintu" ilman Jumala-uskoa?

Eläköön luonnollinen elämä, jossa pyritään yksinkertaisuuteen, Jumalan antamien lahjojen käyttöön ja oman uskon rehelliseen harjoittamiseen! "Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia mutkia", Saarnaaja 7:30.

PEKKA HARNE

Kirjoittaja on Keski-Porin ja Pihlavan seurakunnan nimikkolähettilä ja ollut lähetystyöntekijänä Etiopiassa.

Hiljaiselo ohi — seurakunnat saneeraa ja rakentaa uutta

Väinölän kirkon saneeraus. Toejoen pappilan muuttaminen seurakuntatiloiksi, Junnilan uusi porttirakennus, krematorio, metsähautausmaa rakennuksineen...

Rakennuskohteiden lista on Porin seurakunnissa tällä hetkellä pitkä. Tämä tietää kiireistä vuotta myös uudelle kiinteistölautakunnalle ja sen puheenjohtajalle Risto Ruskokivelle.

— Rakentaminen ei ole seurakunnan päätarkoitus, mutta seurakunnallisen toiminnan hoitamiseksi tarvitaan tiloja, pohtii Risto Ruskokivi.

Silokallion kurssikeskuksen valmistumisen jälkeen on rakentamistoiminnassa ollut hiljaista, vain välttämättömin on hoidettu. Silokallio valmistui vuonna 1983 ja sen jälkeen on saneerattu Käppärän hautausmaan iso kappeli, sisustettu palvelukeskukseen kappeli ja tehty sosiaalitilat Reposaaressa hautausmaalle.

— Koko tämän ajan ovat kuitenkin uudet hankkeet jo odottaneet. Nyt on toteutusvaiheessa Väinölän kirkon saneeraus. Toejoen pappilan muuttamiseksi seurakuntatiloiksi aetaan käyttötarkoituksen muutosta ja rakennuslupaa. Myös Junnilan porttirakennuksen piirustuksia viimeistellään parhaillaan.

Metsähautausmaa ja krematorio

Viime vuoden loppupuolella nousi esille metsähautausmaan palvelurakennuksen ja kappelin rakentaminen. Samalla oli päätettävä tuleeko krematorio Käppärän hautausmaalle vai uudelle metsähautausmaalle.

— Krematorion paikaksi päätettiin kirkkovaltuustossa Käppärän hautausmaa. Siellä on kaukolämpöön siirtymisen vuoksi vapautunut tiloja, jotka voidaan sanaanata krematoriksi. Näin saadaan jatkossa enemmän käyttöä isolle kappelille, toteaa Risto Ruskokivi.

— Jos asianomaiset luvat saadaan joustavasti kuntoon, niin krematorio valmistuu todennäköisesti jo ensi vuoden alkuun mennessä. Rakennus-

tekniset työt on suunniteltu tehtäväksi seurakunnan omana työnä. Kustannuksia kertyy kaikkiaan noin 1,3 miljoonaa markkaa.

Metsähautausmaan alueella on tehty maaperätutkimuksia jo vuonna 1975 ja sen jälkeen aluetta on ruvettu vähitellen kunnostamaan. Sinne on nyt saatu tie, paikoitustiloja, huoltotiestö, käytäviä ja muutama hautakorttelikin. Varsinainen kiinteistöjen rakentaminen alkaa aikaisintaan syksyllä.

— Metsähautausmaalle tarvitaan ensin huoltotila, joiden yhteyteen suunnitellaan tiloja myös muistotilaisuuksien pitämistä varten. Vastavasta käytännöstä on Käppärän hautausmaalla saatu hyviä kokemuksia.

— Myös kappelin suunnittelu on alkanut. Todennäköisesti hautaaminen metsähautausmaalla alkaa jo vuoden 1989 aikana, joten kappelinkin olisi valmistuttava siihen mennessä. Käppärän hautausmaalla on kunnostettu alueita hautakäyttöön, mutta joka tapauksessa alue täyttyy parissa, kolmessa vuodessa.

Keskustan toimitilat

Teljän seurakunnalle haetaan parhaillaan korvaavia tiloja Annankatu 29:n seurakuntakodille, joka maanvaihdon yhteydessä luovutetaan kaupungille.

— Ilmeisesti ratkaisuun päästään tämän vuoden aikana, uskoo Risto Ruskokivi.

— Teljän seurakunnan uusia tiloja pohdittaessa on ilmennyt, ettei palvelukeskuksen kiinteistön käyttö ole

niin laajaa kuin se voisi olla. Tilojen uudelleenjärjestelyt voisivat tulla tässä yhteydessä ajankohtaisiksi.

Nuorisotiloja varten on vuokrattu tilat Antinkatu 33:sta. Paikka on sopivasti keskustassa, ja näitä tiloja käyttävät sekä Keski-Porin että Teljän nuoret.

Lisäksi talousarviossa on alkumääräraha seurakuntakodin rakentamiseksi Länsi-Poriin, lähinnä Pietniemen tai Leppäkorven alueelle. Seurakunnalla on lahjoitustontti toimitiloja varten Pietniemessä. Parhaillaan selvitetään paikkakysymystä, niin että uuden rakennuksen sijainti vastaisi asutuksen ja liikenteen vaatimuksia.

Keskustelua tilojen käytöstä

Rakentaminen on aina pitkän tähtäimen työtä. Myös seurakuntien hallinnon vaativa prosessi vie oman aikansa. On mietittävä, mitkä rakentamiskohteet ovat kulloinkin välttämättömmät.

— Porin seurakunnat on viime vuosina myynyt muutamia kiinteistöjä, joita ei ole tarvittu. Näin voidaan rahoittaa rakennustoimintaa siten, ettei veroäyrin hintaa tarvitse korottaa, kertoo Risto Ruskokivi.

Kiinteistölautakunnan puheenjohtajana hän odottaa laajempaa keskustelua seurakuntien tilojen käytöstä ja muistuttaa, että kiinteistöjen ylläpitomahdollisuudet ovat rajallisia.

— Toiminnan järjestäminen muuttamiin, keskeisillä paikoilla oleviin tiloihin säästäisi hoitokustannuksia ja sitten vapautuisi varoja seurakunnan perustehtävään.

Kiinteistölautakunnan puheenjohtaja Risto Ruskokivi (vasemmalla) ja kiinteistöpäällikkö Alpo Salokangas tutkivat Junnilan leirikeskuksen uuden majoitusrakennuksen piirustuksia.

Metsähautausmaan töiden jatkaminen (ylin kuva), krematorion rakentaminen isoon kappeliin, Toejoen pappilan saneeraaminen seurakuntatiloiksi ja Väinölän kirkon peruskorjaus ovat kaikki tämän vuoden rakennushankkeita.

Lasta pelottaa jo senkin vuoksi, ettei hän ole valmis tähän maailmaan.

Yhdessä eläminen poistaa lapsen pelkoja

— Aikuinen on lapsen turvakehys. Hänen avullaan lapsi oppii hahmottamaan maailmaa ja tutustuu myös itseensä.

— Meillä on käytettävissä hieno mahdollisuus, kun ympärillämme on toisia ihmisiä. Maailma olisi vähemmän pelottava, jos uskaltaisimme todella olla toisten ihmisten kanssa ja pystyisimme myös pysähtymään itsemme kohdalle.

Näin kerii asiaa lapsen peloista ja turvallisuudesta psykologi Anja Lehtilä.

Maailma on täynnä todellisia vaaroja, katastrofeja, sotia, onnettomuuksia, tuhoavalla tavalla käyttäytyviä ihmisiä...

— Kuitenkin suurin osa aikuisista — ja onneksi suurin osa lapsistakin — elää suhteellisen turvallisella mielellä. Ihmiset pystyvät tarttumaan elämään, elämään päivän, viikon, kuukauden kerrallaan, miettii Anja Lehtilä.

Hänestä turvallisuus on sitä, että tuntee selviytyvänsä luottavaisin

mielin eteenpäin elämässä. Turvallisuuden kokeminen ei ole täydellisen turvan tila, vaan lähtökohtana on perusluottamus.

Elämisen kautta lapselle jäsentyy kuva maailmasta ja siitä, että täällä kannattaa elää. Vähimmillään peloilta selviytyy lapsi, joka luottaa itseensä. Turvallisella mielellä elävällä lapsella on taustalla häntä arvostavat aikuiset ja lapsi itsekkin luottaa itseensä.

Turvana toinen ihminen

— Aikuinen saa turvallisuuden tunteen sisältä, omasta itsestään, mihin hän sitten tunteensa perustaakin. Mutta lapsen turva on aikuinen, korostaa Anja Lehtilä.

— Aikuinen edustaa lapselle jatkuvuutta, laajuutta ja perspektiiviä asioihin.

Lasta pelottaa jo senkin vuoksi, ettei hän ole valmis tähän maailmaan. Uudet asiat tuovat epävarmuutta. Monet asiat ja ilmiöt vaativat selityksiä. Jo itseensä tutustuminen on suuri tehtävä.

Lapselle voivat omat tunteetkin olla pelottavia. Toden ja epätoden raja voi olla hämärä. Jos lapsi joutuu olemaan yksin ajatustensa ja tunteidensa kanssa, suurentuvat pelotkin.

— Ennen kaikkea omien vanhempien avulla, mutta myös muiden aikuisten ja kavereiden avulla asiat tulevat lapselle tutuiksi.

— Lapselle voi tuoda turvaa ymmärtämällä hänen tilannettaan. Pelokkaalla lapsella on jo silloin aika hyvä tilanne, kun hän uskaltaa puhua jollekulle tunteistaan. Jos pelko ja ahdistus ovat vallitsevina, ei lapselle ole selvinnyt, mikä hän on, mitkä ovat hänen mahdollisuutensa, mistä hän saa turvan.

Pysähdy ja eläydy

Pelot kuuluvat lapsen normaaliin kehitykseen. Ja eri ikäiset lapset pelkäävät eri asioita. Parin, kolmen vuoden ikäinen lapsi pelkää yksinjäämistä. Pelko vanhemmista eroon joutumisesta tuntuu luonnolliselta, eihän lapsi selviydy yksin. Aikuinen on hänen turvakehysensä.

Yli kolmevuotiaalle lapselle alkaa hahmottua kuva siitä, kuka hän oikein on. Myös tunteet voimistuvat tässä vaiheessa. Ikäkaudelle tyypillinen pelko on huoli ruumiillisesta vahingoittumisesta. Leikki-ikäisillä ja pienillä koululaisilla ovat sosiaalisii ja kodin ulkopuolisiin tilanteisiin liittyvät pelot normaaleja.

Anja Lehtilä ei lähde esittämään lasten kanssa elämisen ja lapsen auttamisen ehdottomia sääntöjä tai suosituksia.

— Lapsen tilanne, vaikkapa pimeän pelkääminen, vaatii pysähtymistä ja eläytymistä. Olisi mietittävä, mitä lapsi tarvitsee. Miksikäs ei pelokasta lasta ottaisi joskus viereenkin. Yövalon pitäminen ja turvalelukin saattavat auttaa.

— Kikoilla ja konsteilla ei lasten kanssa pitkälle pääse. Aikuinen voisi pysähtyä kuulemaan lasta ja pyrkiä erottamaan tilanteeseen liittyvät lapsen tunteet ja omat tunteensa.

Ei television sulkeminen riitä

Television vaikutus lapsiin askarruttaa kasvattajia. Lisääkö TV pelkoja, vääristääkö se kuvaa maailmasta?

— Kyllä televisiolla vaikutuksensa on, ja määrättyissä tilanteissa suuretkin, miettii Anja Lehtilä.

— Suurimpia vaikutukset saataisivat olla niihin lapsiin, jotka ovat yksin ja turvattomia. Nämä lapset eivät yleensä edes puhu peloistaan.

— Jos lapsen maailma on muutenkin epävarma ja kaaosmainen, tuo televisio lisäpelkoja. Lapsi ei löydä uomaansa eikä osaa asettaa asioita todellisiin puitteisiin.

Anja Lehtilän mielestä tuntuisi kuitenkin liian helppohintaiselta todeta, että sulkekaa televisio, ja uskoa, että asia on sillä autettu. Jotakin täytyy olla myös television tilalle.

— Televisio ei keskustele, ei sen kautta voi saada todellista kuvaa elämästä.

Anja Lehtilä

Eletään yhdessä

— Meillä on käytettävissämme hieno mahdollisuus, kun meillä on toinen toisemme. Elämästä tulee pintaliittoa, jos emme pysähdy lasten, aviopuolison, ystävien kohdalle. Ja jos emme toisaalta pyydä oman itsemme kohdalle.

— Aina ei osata panna painoarvoa sille, mitä minä itse olen elävänä, kokevana, ajattelevana ja tuntevana ihmisenä.

Omien ajatusten ja mielikuvien jakaminen toisten kanssa, niin aikuisten kesken kuin aikuisten ja lasten kesken ovat elämän rikkautta, kykyä tarttua elämään.

— Kyllä kai meidän on vaikea elää toisten kanssa ja vaikea elää yksin. Mutta maailma olisi vähemmän pelottava paikka, jos osaisimme elää toisten ja myös itsemme kanssa.

Kari Mäkinen:

Hyvinvoinnista nousevaa kärsimystä ei kehtaa edes tunnustaa

Pastori Kari Mäkinen on porilaisille vähemmän tuttu pappismies, joka harjoittaa jatko-opintoja kotonaan Hyvelässä. Nykyisessä tilanteessa hän katselee seurakunnallista elämää pienen välimatkan päästä ja myöntää, ettei elämän rytmi näytä seuraavan kirkon kalentereita. Häntä kiusaa, että kirkossa yritetään selittää kaikki selittämättömätkin asiat. Hän pelkää, että länsimainen kulttuuri hymyilee kristityt hengiltä.

”Tämän päivän tuskaa on vaikea tunnistaa tuskaksi. Se on tietty kokemattomuuden tila. Elämä on yhtä pullansyömistä — hyvinvoinnin turruttamaa olemista”, miettii Kari Mäkinen.

Paastonaika ja hiljainen viikko korostavat ihmiselämään kätkeytyvää tuskaa ja kärsimystä. Omalta kohdaltaan Kari Mäkinen tunnustaa, ettei hän ole koskaan kokenut tuskaa oikein voimakkaasti eikä ole omasta mielestään paras selittäjä näille asioille.

Hän sanoo, että tämän päivän suomalainen kärsimys on eri kärsimystä kuin jos koko elämä olisi vaakalaudalla. Ihmiset ovat ahdistuneita, mutta eivät itsekään uskalla myöntää sitä.

— Ylihyvinvoinnin synnyttämää kärsimystä ei kehtaa edes sanoa, arvelee Kari Mäkinen.

Hän sanoo, että tämän päivän tuskaa on vaikea tunnistaa tuskaksi. Se on tietty kokemattomuuden tila. Elämä on yhtä pullansyömistä — hyvinvoinnin turruttamaa olemista.

On kuitenkin varottava tekemästä liian pitkälle meneviä johtopäätöksiä tästä asiasta. Elämän päämäärä ei ole kokemusten hakeminen. Toisaalta myös täyteläinen elämä voi olla tavallista jumputtamista.

Paasto — bodausta ja laihdutusta?

Nykyisin paastonaika ei merkitse

käytännössä mitään. Hän vakuuttaa, että olisi hyvä, jos voisi enemmän päästä sisälle paastonaikaan. Mutta paasto voidaan ymmärtää väärin.

— Usein paasto yhdistetään laihdutuskuvioihin. Silloin paastolla vahvistetaan ja pönkitetään omaa itseä.

— Paaston idea on toinen. Paasto on omasta luopumista ja oman minän kuolettamista. Mutta nyky-paasto on muodostumassa minä-keskeiseksi, mikä ilmenee myös bodaamisessa.

Kari Mäkinen varoittelee, että itsekeskeinen paastoajattelu johdattaa helposti kauas kirkon meinintä, mikäli eletään kulttuurin yleisillä ehdoilla.

Kärsimys vie pinnallisuuden

Kari Mäkinen on tenttiluvuisaan paneutunut kirkkohistoriaan ja siellä esiin tuleviin marttyyreihin. Osa marttyyreiden hoidosta on himmentynyt, mutta tilalle on tullut ajankohtainen kysymys.

— Onko hyvinvointikristityillä kanttia panna itsensä likoon?

Hän pitää mahdollisena, että kristinusko voi joutua vielä länsimaissakin vastaaviin vaikeuksiin

kuin alkukirkon aikana. Länsimaisen kulttuurin uhka kohdistuu jo tällä hetkellä kristilliseen uskoon.

— Länsimainen kulttuuri hymyilee kristityt hengiltä. Ihmisiltä hukuu taju, millä tavalla voisi elää ja toimia.

Marttyyrit julistavat kärsimyksellään. Voisi ajatella, että kärsimys jalostaa ihmistä. Sitä hän ei myönnä. Ilman kärsimystäkin ihminen voi jalostua, mutta kärsimyksellä on seurauksensa.

— Vaikeuksien kautta kulkeneilla on edellytykset selvittää itselleen pohja, minkä varassa jaksaa. Heidän otteensa elämään ei ole kevyt tai pinnallinen.

Järkeily pois

Suomalaista kristillisyyttä on sa-

nottu pitkäperjantain kristillisyydeksi. Kari Mäkinen ei pidä kovin pahana, että luterilainen pääsiäisenvietto painottuu hiljaisen viikon puolelle.

— Kun papit puhuvat kärsimyksestä, he tietävät puhuvansa sellaista mikä on totta. On kyse konkreettisista asioista. Se ei ole arvailua.

Hän sanoo, että hiljainen viikko vaientaa ihmisen käsittämättömän kärsimyksen edessä. Kärsimys on totta, mutta sitä ei voida selittää. Erityisesti pitkäperjantain sanoma on sellainen, jota ei saisi selittelyillä ohittaa. Se pitäisi elää läpi.

Tässä Kari Mäkinen näkee kirkon virheen yleisemminkin. Kaikki yritetään selittää saarnoissa ja puheissa hyvin järkipäisesti. Tämä estää elämän koko rikkauten kokemisen.

Pääsiäisen iloa on mahdoton sanoilla kuvata. Ilon selittäminen on mahdotonta, se täytyy tuntea. Hän kertoo, että jollakin rippileirillä pyrittiin pääsiäistä havainnollistamaan herättämällä leiriläiset aurinkon noustessa neljän aikaan. Sanoma tuotiin esille pääsiäislauluja laulamalla.

Pääsiäistä hän kuva-

— On jotain sanomattoman hyvää, joka tulee meidän ulkopuolelta. Hän arvioi, että meidän maassamme on vain piskuinen lauma, joka elää läpi nämä pitkäperjantain ja pääsiäisen ihmeet. Kirkollisen perinteen puitteissa se joukko on valtakulttuurilta piilossa ja sitä voisi kutsua melkein katakombien meiningiksi.

Teksti ja kuva: Tapio Seppälä

Salaisuutta ei selitellä

Rainer Nikkanen

”Pilvimuurista valo välähtää... Kuka tuskaani hiljaa koskettaa??? Mistä riitaamme hymy leviää??? Alas syntiimme armo kumartuu... Pyhä Henki luo juhlan sydämiin...”

Tällaiset, kerraten laulettavat viestit sisältyvät Virsikirjaehdotukseen (1984) ja painossa olevaan uuteen virsikirjaamme. Jokainen viesti päättyy kertoon: ”Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän noussut on”.

Ensin on ollut sävelmä, amerikkalaista hengellistä neekerimusiikkia, johon runoilija on tehnyt sanoituksen. Kyseessä on uudentyyppinen virsi. Kaikkea ei pyritä sanomaan järjepäisesti ja tarkasti määritellen. Tilaa jää mietiskelylle, ihmettelulle, palvonalle. Ensimmäisenä pääsiäisenä ylösnoussut Vapahtaja tuli lukkojen taakse, pelon ja epätietoisuuden keskelle. Voittajaa ei voitu estää.

Pääsiäisen viesti tavoittaa lukkojen takana olevia. Monenlaisten lukkojen salpaamia ihmisiä. Jonkun elämän on lukinnut tuska. Sen läpi ei tavoiteta toista ihmistä. Voi olla asioita, jot-

ka lukon varmuudella ja pitävyydellä suljetaan muiden näkyviltä. Vapahtaja voi nämä lukot murtaa, tulla lukkiutuneen ja lukitun vierelle, lähelle, kohtaamis- ja kosketusetäisyydelle. Läpi lukkojenkin!

Riidoista taotut lukot ovat nekin karua todellisuutta. Osapuolet ovat toisiltaan lukossa. Ei hymyillä, ei tervehditä, ei pistäydytä, ei kysellä kuulumisia, ei välitetä. Näin kristillisessä (?) maassa! Näihin lukkoihin on Ylösnousseella avain: ”Jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin Jumala on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme...” Hän on sovittaja — ihmisten välillä — ja sovittaja vanhurskaan Jumalan ja syntisen ihmisen välillä. Alas syntiimme armo kumartuu.

Pääsiäinen on juhlien juhla, kirkkovuoden keskus. Ei juhli muistoa, vaan ylösnousemuksen todellisuutta ja siitä ammentuvaa toivoa, uskon nykyisyyttä. Kokemus Ylösnousseen läsnäolosta ja usko Hänen mahdollisuuksiinsa luo juhlan sydämiin. Läpi lukkojen Hän tulee. Riemullista pääsiäistä!

Antti Koivisto

Kaksi kanttoria, kahdeksan virkaa: Porissa on pula kirkkomuusikoista

Kirkkokuoroihin on saatu musiikin harrastajista innostuneita johtajia helpottamaan Porin tukalaa kanttoritilannetta.

Kanttorin virkoja on Porin seurakunnissa kahdeksan, kaksi Teljässä ja Keski-Porissa ja yksi Länsi-Porissa, Pihlavyssä, Ahlaisissa ja Reposaareissa.

Länsi-Porin kanttori Jorma Koskela ja Ahlaisten kanttori Birger Söderholm ovat tällä hetkellä ainoat virassa olevat kanttorit Porissa. Kuutta virkaa hoidetaan väliaikaisilla järjestelyillä.

Kanttoripula ei ole vain Porin ongelma. Arkkihiippakunnassa on tällä hetkellä avoimena lähes 30 kanttorin virkaa. Syytä kanttoripulaan on etsitty mm. hankalista ja epäsuosittuista työajoista ja palkkauksesta, joka ei pitkälle opiskelleita kirkkomuusikoita tyydytä.

Porissa on kanttoripulan kourissa selviytetty kohtalaiseen hyvin, sillä kaupungista löytyy sentään sijaisiksi soittotaitoisia henkilöitä. Myös kuoroille on löytynyt johtajia. Suurimmillaan pulma on viikonloppuina, jolloin on paljon kasteita, häitä ja hautauksia.

Uuden virsikirjan "sisäänajo" suunnittelua kanttoripula häiritsee. Kun ei ole vakinaisia virkojen hoitajia, on hankala tehdä tarkkoja suunnitelmia. Myös rippikoulujen musiikin opetus on hankaloitunut.

Onneksi sijaisia löytyy

Keski-Porin seurakunnassa hoitaa ns. b-kanttorin eli keskimäisen asteen tutkintoa edellyttävää kanttorin virkaa sijaisena Liisa Stenfors. Yksi työntekijä ei kuitenkaan isossa seurakunnassa riitä, vaan lisäksi esimerkiksi eläkkeellä olevat kanttorit Erkki Kalijärvi ja Jaakko Torikka hoitavat toimituksia.

Teljän seurakunnalla on sijaiskanttorina Anne-Marie Grundstén. Avustajina on mm. opiskelijoita. Samoja soittotaitoisia henkilöitä käyttävät apunaan eri seurakunnat.

Pihlavyssä on etsitty uutta kanttoria viime toukokuusta lähtien. Viikonloppuisin ovat kantoreina vuorotelleet Kerttu Tervakangas ja Jaakko Torikka. Kesäksi Pihlavyssä tulee työhön musiikinopiskelija.

Reposaareissa kanttori on osa-aikainen, mutta päätoiminen. Tällaiseen virkaan ei ole hakijaa ilmaantunut, vaikka paikka on ollut avoinna vuosikautia. Sijaisuutta hoitaa opettaja Kaj Vartio.

Seurakunnilla pääsiäisohjelmaa Karhuvisiossa

Porin seurakuntien tuotantona esitetään Karhuvisiossa palmusunnuntaina 12. huhtikuuta klo 16 jumalanpalvelus, joka on taltioidu samana päivänä klo 10 Teljän kirkossa.

Kiirastorstein hartauden otsikkona on "Rahatta ja hinnatta". Ehtoollista pohtiva kymmenminuuttinen esitetään kiirastorstaina 16. huhtikuuta klo 20. Ohjelma on kuvattu Keski-Porin kirkossa ja kävelykadun vaiheilta.

"Tien te sinne tiedätte" Teljän kirkossa

Harjavallan seurakunnan nuoret esittävät passiodraaman "Tien te sinne tiedätte" pääsiäislauantaina 18. huhtikuuta klo 19 Teljän kirkossa. Esityksen käsikirjoitus on Tytti Jäppisen, ohjauksesta ja musiikin sovituksista vastaa Tuula Hakkarainen.

Passiodraama käsittelee Johanneksen evankeliumin mukaan pääsiäisen tapahtumia kiirastorstaista pääsiäisaamuun. Esiintyjänä on kaikkiaan noin 35 nuorta, soittinyhtyeessä on mukana kymmenen, lisäksi mukana on näyttelijöitä ja kuorolaisia.

Pietaria esittää Sakari Pihlavy, Mariaa Tuula Torikka ja Pilatusta Mikko Lehtimäki. Kertojana on Sepo Laakso.

Nuoret ovat harjoitelleet esitystä viime syksystä saakka. Ensimmäisen kerran Tien te sinne tiedätte-passiodraama nähdään Harjavallan kirkossa hiljaisen viikon tiistaina, kertoo ryhmän ohjaaja, nuorisonohjaaja Tuula Hakkarainen.

Kiinalaisia juttuja vapun aattona

Vapun aaton perhetapahtumassa 30. 4. klo 19 seurakuntien palvelukeskuksessa ovat vieraina Leena ja Alpo Hukka Lähetysseurasta. Vapputapahtuman iloiseen tunnelmaan sisältyy myös kiinalaisia juttuja, sillä illan vieraat ovat äskettäin palanneet Kiinasta. Vappuna on perinteisesti lounas ja eri lähetyspiirien järjestämät myyjäiset palvelukeskuksessa klo 11–14. Nämä vapputapahtumat järjestää Keski-Porin seurakunta.

Lähetysnäyttely Reposaari-päivillä

Etiopia esinein ja kuvin -näyttely järjestetään Reposaaren seurakuntakodissa Reposaari-päivien aikana 23.–24. 5. Näyttelyyn voi tutustua lauantaina klo 9–14 ja sunnuntaina klo 11–17.

Kuvin ja esineiden lisäksi on Linnea Harne luvannut esitellä myös etiopialaisia makuelämyksiä.

"Saa iloita"

Kirkon nuorisopäivät vuosittain toistuvista kristillisistä nuorisotapahtumista suurin, on tänä vuonna Raumalla 22.–24. toukokuuta. Teemaksi on valittu "Saa iloita".

Nuorisopäivät alkavat perjantaina klo 18. Päätöstapahtuma alkaa jaa-hallissa sunnuntaina klo 13.

Pohjoismainen tyttöleiri Silokalliolla

Kaikkiaan 250 tytölle järjestää NKKY-liitto pohjoismaisen leirin 22.–29. kesäkuuta Silokallion kureskikeskuksessa. Mukaan pääsee 50 tyttöä kustakin Pohjoismaasta.

Tällainen iso leiri järjestetään kahden vuoden välein. Edelliset ovat olleet Tanskassa ja Ruotsissa.

Leirin hinta on 500 mk. Ilmoittautumiset 24. 4. mennessä NKKY-liittoon, Pohj.rautatiet. 23 B, 00100 Helsinki, puhelin 90–444 671.

Uudet virsikirjat pian kaupoissa

Kuuden kustantajan tuotteista on vara valita, kun hankkii uuden virsikirjan. Virsikirja tulee virallisesti käyttöön tämän vuoden adventtina, mutta jo nyt on aika ruveta tutustumaan uudistuneeseen virsivalikoimaan.

Suurista yleiskustantajista virsikirjan tuottavat WSOY ja Otava, kirkollisista kustantajista Sisälähetysseuran kustannusliike Kirjaneliö, Kustannusosakeyhtiö Kotimaan omistama Kirjapaja, Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen SLEY-Kirjat Oy sekä Suomen kirkon seurakuntatoiminnan keskusliiton SKSK-Kustannus Oy. Tekijänoikeudet virsikirjaan on kirkon keskusrahastolla.

Liturgisia kaavoja liitteinä

Kaikkiin virsikirjoihin tulee kiin-

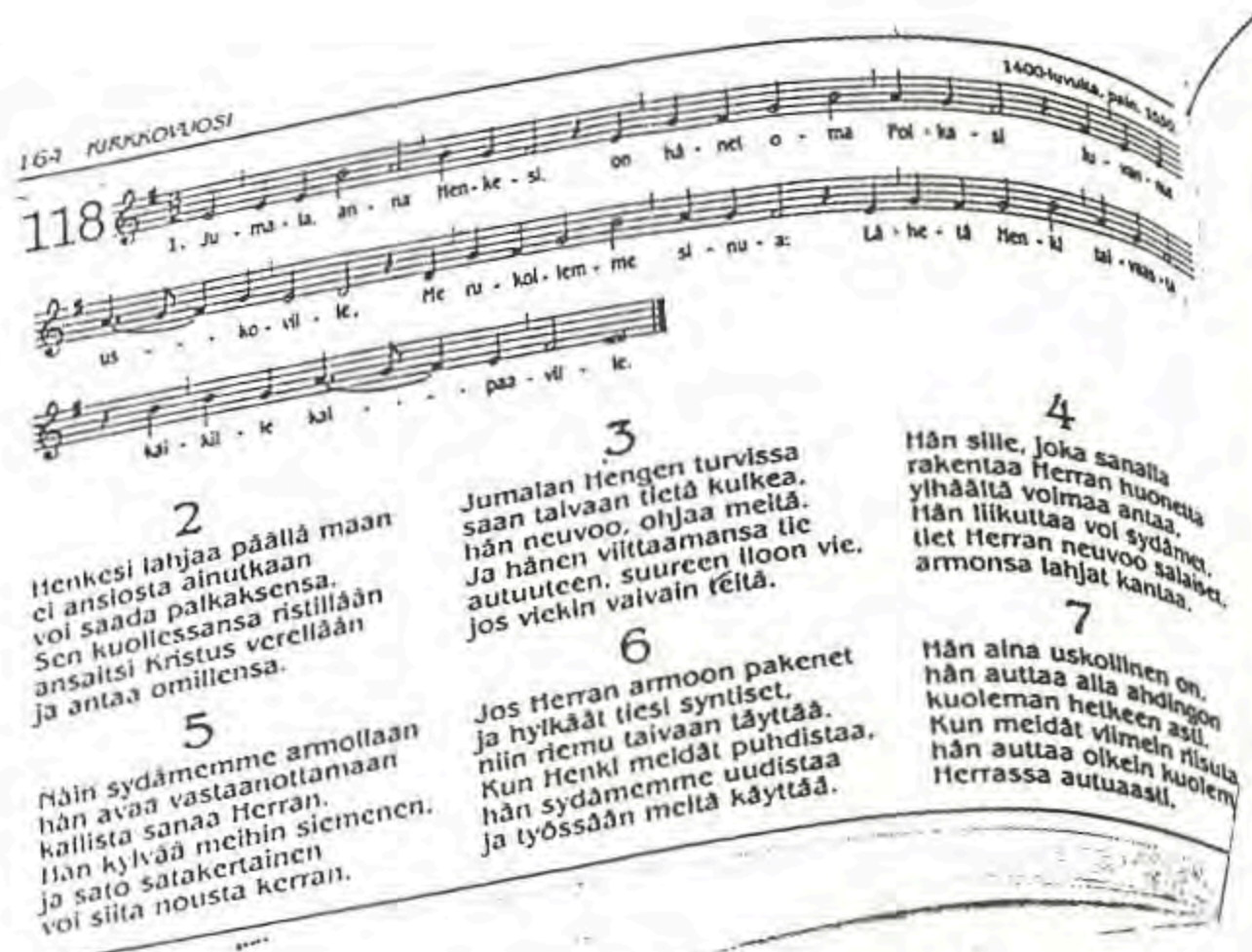
teinä liitteinä hakemistot, tekijänoikeusluettelot ja virsikirjan käyttöön liittyvät ohjeet.

Nuottivirsikirjoihin tulee myös laaja liturginen liiteosa, johon tulee mm. jumalanpalvelusten ja kirkollisten toimitusten kaavoja. Tekstivirsikirjoihin tulee suppeampi liturginen liiteosa.

Virsiharjoituksiin päästään kesällä

Uusien virsien sisäänajo alkaa Porissa varsinaisesti seurakuntien kesäajan tilaisuuksissa. Esimerkiksi Kapparan pienessä kappelissa on kesäkaudella joka tiistai sanan ja laulun ilta, jossa keskitytään uusien virsien opettelemiseen.

Porin seurakuntien talousarviossa on varauduttu hankkimaan kirkkoihin ja eri toimipisteisiin uusia virsikirjoja.

Erityisnuorisotyöntekijää voi ottaa hihasta kiinni

Erityisnuorisotyön ajatuksena on, että työtä tehdään niiden nuorten parissa, jotka eivät osallistu mihinkään järjestettyyn toimintaan. Niinpä Kari Paukkusen työpaikkoina ovat esimerkiksi kadut ja disco.

Diakonin koulutuksen saanut Kari Paukkunen, 27, on valittu Porin seurakuntien erityisnuorisotyöntekijäksi hiljattain, mutta hän on sijaisena hoitanut tätä työtä jo aiemmin.

"Erityisnuorisotyöntekijä" on oikeastaan sanakummajainen, sillä työtä tehdään pikemminkin aivan tavallisten kuin kovin "erityisten" nuorten parissa. Kari Paukkunen toivoo, että seurakuntien erityisnuorisotyö ja muu nuorisotyö nähtäisiin sisäkkäisinä eikä erillisinä.

— Elämän ongelmista tulevat puhumaan tavalliset nuoret. Kaksi selvimmin erottuvaa ryhmää ovat ne nuoret, jotka reagoivat ahdistustaan voimakkaasti ulospäin ja toisaalta syrjään vetäytyvät, jotka eivät pärjää Rambo-mallissa, jossa kaikki menee putkeen, kuvailee hän.

— Joskus tuntuu, että muut ahdistuvat siitä, miten nuoret käyttäytyvät. Nuoret eivät välttämättä itse ole sitä mieltä, että heillä on ongelmia.

Erityisnuorisotyön muotoja ovat keskustelut, päihdevalistus, rippikoulu- ja kouluvierailut, kotikäynnit, yhteydet huollollisiin toimistoihin sekä palveluoperaatio Saapas.

Kari Paukkunen toivoo voivansa olla nuorille luotettava ihminen, jolle uskaltaa puhua asioistaan. Varsinaiset ammattiauttajat nuori voi tuntea etäisiksi.

Kari Paukkunen toivoo lisää Saapas-nuoria.

Myös vaikeina hetkinä työtä on hyvä tehdä, koska tehtävä tuntuu Jumalan johdatukselta.

— Kun on itse saanut valtavasti Jumalan rakkautta, toivoo voivansa jakaa sitä muillekin.

Päivystys Annankatu 29:ssä ja Pihlavassa

Kari Paukkunen päivystää Annankatu 29:ssä (pihan puoli) tiistaisin klo 14—16, keskiviikkoisin klo 15—17 ja perjantaisin klo 16—18. Puhelin 327711/181, klo 15.15 jälkeen p. 327463. Pihlavan seurakuntatoimistossa on päivystys torstaisin klo 15—16.30, p. 448241.

Saapas auttaa — ja tarvitsee avustajia

Saapas-nuoret ovat erityisnuorisotyöntekijän tukiryhmä. Saapas päivystää kaduilla ja discossa perjantain ja lauantain välisenä yönä pari kertaa kuukaudessa. Saapas on auttamis- ja keskustelutyötä, joka on tunnettu myös selviämisesematoiminnastaan.

Saapas-toimintaan tarvitaan lisää 18 vuotta täyttäneitä avustajia. Kari Paukkusen mielestä jo silloin on jotain voitettu, kun nuorten mukana kaduilla ovat muutkin kuin poliisit. Saapaslaiset ovat nuorten vertaisryhmä, jossa toimivia uskaltaa tulla nykäisemään hihasta ja kertomaan pulmistaan.

Porin seurakuntien partiolippukunnat

LÄNSI-PORI

Käppäräpartio

Lippukunnassa sudenpentu- vartio- ja vaeltajatoimintaa
Kokoontumistilat Länsi-Porin kirkko ja Länaharjantie 86
Lpkj Jukka Laeslahti puh. 27 979

PIHLAVA

Meri-Porin Partiolaiset

Lippukunnassa sudenpentu-, vartio- ja vaeltajatoimintaa sekä vesipartio-osasto
Kokoontumistilat Pihlavan kirkko
Lpkj Iris Pale puh. 448 975

REPOSAARI

Saaren Kiertäjät

Lippukunnassa sudenpentu- ja vartiotointintaa
Kokoontumistilat Laivakatu (ent. Konepaja)
Lpkj Pekka Raesma puh. 344 233

AHLAINEN

Ahlaisten Ankkurit

Lippukunnassa sudenpentu- ja vartiotointintaa
Kokoontumistilat Ahlaisten seurakuntakoti
Lpk:n sihteeri Ritva Uusitalo puh. 556 028

Uusia jäseniä partioon otetaan elokuussa, tiedustele lippukunnista

Porin seurakuntien partio-ohjaaja Regina Laeslahti, tavattavissa Porin seurakuntien nuorisokeskuksessa ti 9—12, ke 9—12, to 13—17 puh. 327 711/175.

Partioviikko 20.—26. 4. Yrjönpäivän aamukirkko to 24. 4. klo 7 Keski-Porin kirkossa.

Tyttöjen ja poikien kesäleirejä

Kesäpuuhaa

Tytöille

Askarteluleiri 1.—4.6. Mukana Tyyne Koskela, Lea Kalajoki, Sinikka Henninen. Hinta 75 mk. Ilm. 25.5. mennessä.

Leiri 7—10-vuotiaille 23.—25.6. Mukana Lea Kalajoki, Irma Grönroos, Sinikka Henninen. Hinta 50 mk, ilm. 15.6. mennessä

Leiri 11—14-vuotiaille 29.6.—3.7. Mukana Sinikka Henninen, Paula Korkeaaja, Tyyne Koskela. Hinta 100 mk. Ilm. 22.6. mennessä.

Retki Ahvenanmaalle tytöille ja äideille 16.—18.6. Ilman vanhempaa voi mukaan lähteä 9-vuotiaasta alkaen. Aikuiset 270 mk ja alle 14-vuotiaat 230 mk. Hinta sisältää matkat laivalippuineen, yöpymiset lämpimissä mökeissä, ruokailut ja sisäänpääsymaksut nähtävyyksiin. Ilm. 15.5. mennessä. Ilmoittautu-

misen jälkeen maksetaan 100 mk ja loppuosa 1.6. Matkanjohtajina Lea Kalajoki, Irma Grönroos ja Tyyne Koskela.

Pojille

Leiri 11—14-vuotiaille 8.—12.6. Mukana Eero Vesala. Hinta 100 mk. Ilm. 29.5. mennessä.

Leiri 7—10-vuotiaille 25.—28.6. Mukana Kimmo Laasonen. Hinta 75 mk. Ilm. 5.6. mennessä

Inkkarileiri

Keski-Porin seurakunnan yhteinen tyttöjen ja poikien leiri Yyterissä 10.—13.8. Mukana Lea Kalajoki ja Eero Vesala

Puhelinnumeroita: Tyyne Koskela 29992, Paula Korkeaaja 23957, Sinikka Henninen 29120, Irma Grönroos 448303, Eero Vesala 21766 ja Kimmo Laasonen 415864.

Leirit pidetään Ilmolan leirikeskuksessa Lytylässä. Kaikille leireille voi ilmoittautua nuorisokeskukseen p. 327711/171.

Päiväkerhoissa puheena avaruus ja kalastus

Tämä on etiopialainen pöytä, esittelee Linnea Harne (keskellä) punottua esinettä lastenohjaajien koulutuspäivillä. Lastenohjaajat kokoontuvat noin kerran kuussa pohtimaan päiväkerhoasioita ja saamaan virikkeitä kerhotoimintaan.

Päiväkerholaisten ohjelmassa on suunniteltu kerran kuukaudessa vaihtuvia teemoja, joiden mukaan kerhon kulkua suunnitellaan. Pääasiaseen saakka on aiheena avaruus. Huhtikuussa puhutaan kalastuksesta.

— Tavoitteena on että kerholaiset oppisivat tietämään jotakin kalastuksesta ammattina. Myös sunnuntaikalastuksesta ja erilaisista kalastusvoista puhutaan. Ahven, silakka ja hauki tulevat myös kevään aikana kerholaisille tutuiksi, sillä tavallisimmista kaloistammekin jutellaan, kertoo päiväkerhojen toiminnanohjaaja Eeva-Mari Pälä.

Lastenohjaajilla on lähes joka kuukausi koulutuspäivä, jossa puidaan tulevaa ohjelmistoa. Tänä keväänä on pohdittu mm. lähetystyötä.

Kevään viimeiset kerhopäivät ovat maanantai 25. 5. ja tiistai 26. 5. Päiväkerholaisten ja lasten perheiden kevätkirkot järjestetään 27. ja 28. päivinä toukokuuta.

Päiväkerhoihin ilmoittautuminen on syyskauden alkaessa.

Silokallio entistäkin viihtyisämpi

— Jos ei ole pariin vuoteen käynyt Silokallion kurssikeskuksessa,

niin on syytä tehdä uusi tutustumisretki, kehottaa kurssikeskuksen isäntä Yrjö Laine.

Silokallion kaikki seitsemän takkaa on nyt saatu vetäviksi. Kokoontumistilojen ja saunojen viihtyisyyttä on lisätty. Av-välineistöä on hankittu lisää ja ulkonakin on yhtä ja toista uutta. Silokallion tarjoamista mahdollisuuksista voi tiedustella puh. 591411.

Kyläjumalanpalvelus kotoisa kohtaamispaikka

— Täällähän on samanlaista tunnelmaa kuin Chilen maaseutukylän jumalanpalveluksissa, ihasteli pastori Orlando Molina saarnatessaan Pietniemen kerhohuoneessa järjestetyssä jumalanpalveluksessa.

Orlando Molina on syntynyt Etelä-Amerikkalaisena. Hän kiertää Suomen seurakuntia Lähetysseuran työntekijänä. Ei ihme, että Pietniemen jumalanpalvelus sai hänet innostumaan, sillä kerhohuoneelle oli kokoontunut kaikenikäisiä salin täydeltä. Altari oli tehty pöydästä, ja kun pianoa tai harmonia ei ollut, niin virret sujuivat säestyksellä. Oma värinsä tuli päiväkerholaisten esityksistä ja kirkkokahvin tuoksusta.

Länsi-Porin seurakunnassa on perinteisesti järjestetty pääkirkon lisäksi jumalanpalveluksia Lattomeren kirkossa ja Preiviikin seurakuntatallissa. Niittymaan koululla, Viasveden Mäntypirtissä ja Pietniemen kerhohuoneessa pidetyt jumalanpalvelukset ovat kuitenkin innostaneet kyläkirkkotoiminnan kehittämiseen.

Kotoisasti ja juhlavasti

Jumalanpalvelus on seurakunnan yhteinen kokoontuminen Jumalan kasvojen edessä. Se on hiljentymistä ja rauhoittamista, ja myös kaikenikäisten iloista yhdessäoloa. Se on parhaimmillaan sekä juhla että kotoisa.

Kaikki jumalanpalveluksen osat voivat toimia myös seurakuntakodilla ja muissa pienemmissä kokoontumistiloissa järjestetyissä jumalanpalveluksissa. Lähelle on helppo lähteä ja aikakin ehkä tuntuu paremmalta, sopivammalta kuin aamun tunnit.

Säännöllisesti toistuvia kyläjumalanpalvelukset eivät Porissa ainakaan toistaiseksi ole, mutta muutaman kerran vuodessa järjestetään jumalanpalveluksia monissa toimipisteissä Keski-Porissa, Länsi-Porissa ja Pihlavalassa.

Kokoontumispaikkoina ovat mm. Pormestarinluodon ja Isojoenrannan seurakuntakodit, Toejoen pappila, Lyttälän rukoushuone, Kyläsaaren seurakuntatalo ja Mäntyluodon seurakuntakoti. Usein pyhäkoululaiset ja päiväkerholaisten tuovat näihin kokoontumisiin oman panoksensa.

Kyläjumalanpalveluksessa voi kanttori säestää vaikka kitaralla.

Viasveden Mäntypirtti on kyläläisten monipuolinen kokoontumistila, jossa pidetään myös jumalanpalveluksia.

Lähimmäispalvelu kiinnostaa

Lähimmäispalvelukurssi on suunnitteilla Väinölän kirkolle myös ensi kevääksi.

Väinölän diakoniapiiri järjesti maaliskuussa neljän illan lähimmäispalvelukurssin. Tavoitteena oli rohkaista ja tukea olemaan ystävänä ja lähimmäisenä omassa lähipiirissään — ja jos aikaa ja kiinnostusta riittää, löytämään uusi ystävä seurakuntasiaren välityksellä.

Iltojen aiheina olivat yksinäisen ystävänä, perheen ystävänä ja sairaan ystävänä oleminen ja viimeisellä kerralla pohdittiin "minustako ystävä". Alustajina olivat Marjatta Kaijala, Arto Ylönen, Tuula Pasuri ja Paula Mikkonen.

Aiheet olivat laajoja, joten puoleentoista tunnin kokoontumisessa päästiin käsittelemään vasta innostuneeseen alkuun. Alustukset antavat kuitenkin pohdittavaa jatkossakin. Lähimmäispalvelukurssiin osallistuneet voivat jatkaa kurssin aiheisiin paneutumista diakoniapiirissä.

Jatkoakin suunniteltiin. Ensi vuonna järjestetään uusi kurssi.

Ritva Eskelinen

Miten Missio Helsinki meille kuuluu?

Missio Helsinki on nimenä sille tapahtumasarjalle, joka alkoi maailman tämän hetken ehkä tunnetuimman sananjulistajan, tohtori Billy Grahamin, kutsumisesta Suomeen. Kutsun takana olivat pääkaupunkiseudun luterilaiset seurakunnat ja vapaat suunnat sekä suurimmat kirkolliset evankelioimisjärjestöt. Myös roomalaiskatolinen piispa ja ortodoksinen metropoliitta Johannes ovat antaneet tukensa hankkeelle. Missio Helsingin järjestelypohja on laajin, mitä Suomessa on yhteiskristillisissä tapahtumissa koskaan ollut. Sen kunniapuheenjohtaja on piispa Samuel Lehtonen.

Nimestään huolimatta ei Missio Helsinki ole vain pääkaupunkiseutua koskeva tapahtuma, vaikkakin se huipentuu elokuussa 1987 Olympiastadionilla pidettäviin kokouksiin. Niinkuin aikanaan Helsingin olympialaiset koettiin koko Suomen asiaksi ja juhlaaksi, niin samoin Missio Helsinki on tarkoitettu palvelemaan seurakuntia koko maassa.

Eri seurakuntiin on asetettu nk. missio-työryhmiä. Tällaisia Porissakin on mm. Pihlavan, Länsi-Porin, Keski-Porin ja Teljän seurakunnissa. Koko maassa näitä ryhmiä oli maaliskuun puoliväliin mennessä 120. Niiden tehtävänä on valmistella seurakuntatasolla edessä olevaa tapahtumaa.

"Kristuksesta elämään ja kertomaan" -kursseja on järjestetty eri puolilla maata. Näiden neljä kokoontumiskertaa sisältävien kurssien tavoitteena on auttaa seurakuntalaisia elämään arjessa todeksi sitä uskoa, mitä kristillinen kirkko tunnustaa.

Kurssien suosio on yllättänyt järjestäjät. Noin 11 500 osallistui ensimmäisellä kurssikerralla. Eritoten on mainittava Jyväskylässä missä koontui 800 ihmistä. Meillä Porissa päästiin reiluun 300 osallistujan ensimmäisellä kerralla.

Missio Helsingin "ideologia" on, että liikkeen tulee alkaa seurakunnista ja päättyä seurakuntiin. Tohtori Billy Graham työryhmineen on tullut meidän kutsustamme auttamaan meitä seurakunnan rakentamisessa. Jumala on antanut erilaisia lahjoja tämän tehtävän suorittamiseksi. Yksi niistä on evankelistan tehtävä.

Tohtori Billy Graham on evankelista, joka on palvellut laajalti seurakuntia eri puolilla maailmaa, mutta työ on tehty aina yhdessä paikallisseurakuntien kanssa. Hän ei tule tänne rahastamaan suomalaisia, sillä kaikki hänen ja hänen työryhmänsä kulut maksaa Billy Graham -säätiö. Meidän vastuullemme luonnollisesti jää vastata tapahtuman kuluista Suomessa. Mahdollinen ylijäämä käytetään kehitysmaissa tehtävään evankelioimistyöhön.

Mitä me siis tähän sanomme? Olkaamme Jumalalle kiitollisia tästä mahdollisuudesta ja valmistautukaamme rukoillen Missio Helsinkiin! Jeesus sanoo: "Ilman Minua te ette voi mitään tehdä." Tämä sana pätee myös Missio Helsingin osalta. Mutta Hänen tahtonsa on, "että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." Tätä tahtoa missio Helsinki tahtoo omalta osaltaan kunnioittaa ja toteuttaa. Siinä Sinäkin voit olla osallinen, hyvä Porilainen, tulemalla mukaan valmisteluihin ja Olympiastadionille elokuussa 1987.

Markku Sumiala

Diakoniakeskuksen kesäleirit 1987

S = Silokallio
J = Junnila

Toukokuu

S 14.5.—17.5. Eläkeläisten leiri, Laina Lakso, Helmi Ylijoki
S 19.5.—24.5. Eläkeläisten leiri, Ritva Eskelinen, Laina Lakso
S 25.5.—30.5. PAV-leiri, Matti Huopainen, Marja-Leena Silván
J 25.5.—28.5. Eläkeläisten leiri, Liisa Ala-Luopa, Lea Peltola

Kesäkuu

J 19.6.—21.6. Juhannusjuhla ja leiri, Raili ja Esko Rosendahl
J 23.6.—28.6. Eläkeläisten leiri, Aili Nummi ja Lilja Tikka
J 30.6.—5.7. Kuurojen rovastikunnallinen perheleiri, Marjanne Ström, Merja Suikki

Heinäkuu

J 7.7.—12.7. Näkövammaisten rovastikunnallinen perheleiri, Raili Rosendahl, Kirsti Korpela
S 14.7.—19.7. Kehitysvammaisten alueellinen leiri yhdessä Antinkartanon kanssa, Mervi Ilomäki, Aili Nummi ja Eija Mäkinen
J 14.7.—19.7. Työikäisten virkistysviikko, perheleiri, Helmi Ylijoki, Tiina Kallonen
J 21.7.—26.7. Eläkeläisten leiri, Ilona Kaartti
S 21.7.—26.7. Liikuntavammaisten leiri, Aulikki Huopainen
J 28.7.—2.8. Eläkeläisten leiri, Antti Mäenpää, Sinikka Orjala

Elokuu

J 4.8.—9.8. Eläkeläisten leiri, Kirsti Korpela, Maija-Liisa Sahakari
J 11.8.—16.8. Rintamaveteraanien leiri, Maija-Liisa Sahakari, Antti Mäenpää
J 18.8.—23.8. Reumaa ja afasiaa sairastavien leiri yhdessä Porin seudun reumayhdistyksen kanssa, Hannu Salonoja, Lilja Tikka
S 25.8.—30.8. Syöpää sairastavien ja heidän omaistensa leiri yhdessä Satakunnan syöpäyhdistyksen kanssa, Hannu Salonoja, Paula Mikkonen
J 25.8.—28.8. Rovastikunnallinen avohoidon mielenterveysleiri, Ulla Vironen, Ritva Eskelinen

Syyskuu

J 2.9.—6.9. Päihde- ja kriminaaliryönte leiri, Matti Huopainen, Marja-Leena Silván

Leirihinnat porilaisilta Silokalliolla 160 mk, Junnilassa 130 mk, juhannusleiri 80 mk. Ulko-seurakuntalaisten leirihinta Junnilassa 500 mk, Silokalliolla 600 mk.

Leirihakemuksia saatavissa Seurakuntien diakoniakeskuksesta ja seurakuntien diakoniaviranhaltijoilta. Lisätietoja antavat Aulikki Huopainen tai Irja Mäkelä, puhelin 327 711.

Hautojen hoitomaksut

Kesähoitomaksut 1987

HAUDAN KOKO	HOITO (ilman kukkia)		TALVI- HAVUTUS	PERUSKUNNOSTUS		KUKAT (istutus ja hankinta)
	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman UUDET RUOHHAUDAT ilman reunakiviä	REUNAKIVI- ALUEELLA OLEVAT RUOHHAUDAT reunakivillä tai ilman		hiekkahauta	ruohohauta	
1 x 2 m	190,-	240,-	50,-	105,-	125,-	pelargonia 21 mk/kpl
2 x 2 m	220,-	290,-	50,-	150,-	180,-	begonia 21 mk/kpl
3 x 2 m	250,-	335,-	55,-	190,-	230,-	verenisara 21 mk/kpl
4 x 2 m	290,-	385,-	55,-	230,-	280,-	pikkubegonia 6 mk/kpl
5 x 2 m	325,-	425,-	60,-	270,-	330,-	orvokki 6 mk/kpl
						reunakukat 5 mk/kpl
URNAHAUDAN hoito (1 x 1 m) ilman kukkia 95 mk.						

Kukkien määrän ja lajin valitsee tilaaja itse.

Jos halutaan erikoiskasveja tai useammat kuin yhdet kukat kesässä, tapahtuu veloitus erikseen, josta on sovittava hoitoa tilattaessa.

Peruskunnostusmaksu peritään niiltä haudoilta, jotka eivät ole olleet seurakunnan hoidossa.

Muistomerkkien oikaisu ja muut erikoistehot hinnoitellaan käytetyn työajan mukaan (85 mk/tunti jälkilaskutuksena).

Hoitomaksu suoritetaan pankkiin tai seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistoon. Hoitosopimus tulee voimaan maksun saavuttua tilillemme. Tilaukset mieluummin huhtikuun loppuun mennessä.

Hoito alkaa keväällä sään salliessa ja kestää syyskuun loppuun. Siihen kuuluu haudan kunnossapito, kukkahoito ym. hoitotoimet.

Kertakaikkiset hoitomaksut 1. 1. 1987 alkaen

hoito- aika	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman UUDET RUOHHAUDAT ilman reunakiviä					REUNAKIVIALUEELLA OLEVAT RUOHHAUDAT reunakivillä tai ilman					TALVIHAVUTUS (kukka-ala)				
	hautapaikat					hautapaikat					hautapaikat				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
	1.330	1.530	1.920	2.120	2.320	1.640	1.890	2.370	2.620	2.860	250	250	280	280	310
5 v	1.330	1.530	1.920	2.120	2.320	1.640	1.890	2.370	2.620	2.860	250	250	280	280	310
10 v	2.830	3.250	4.100	4.530	4.960	3.500	4.050	5.080	5.620	6.100	540	540	600	600	670
15 v	4.550	5.230	6.580	7.270	7.940	5.620	6.490	8.140	9.000	9.780	870	870	970	970	1.070
20 v	6.490	7.450	9.390	10.360	11.320	8.000	9.250	11.600	12.850	13.950	1.240	1.240	1.380	1.380	1.520
25 v	8.690	9.990	12.570	13.860	15.160	10.720	12.390	15.530	17.190	18.670	1.660	1.660	1.850	1.850	2.030
50 v	24.700	28.300	35.700	39.400	43.000	30.500	35.200	44.100	48.800	53.000	4.700	4.700	5.200	5.200	5.700
Urnahaudan hoito 95 mk + kukat x kerroin															

Hoito sisältää 3 kukkaa (1—2 hautapaikkaa) ja 5 kukkaa (3-hautapaikkaa).

Haudan peruskunnostusmaksu peritään, ellei hauta ole seurakunnan hoidossa. Reunakivien ja muistomerkkien oikaisu veloitetaan työn suorittajan laskutuksen mukaan (85 mk/tunti).

Hoitosopimus tehdään seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistossa, Hallituskatu 9, viraston aukioloaikana 8.30—15.00 (kesäisin 8.30—14.00), torstaisin 8.30—17.00, puh. 327 711/124.

Porissa lähes 4 700 hautojen hoitosopimusta

Viime vuonna oli hautojen hoitosopimuksen tehnyt Porin seurakuntien kanssa tarkalleen 4 668 henkilöä. Kesähoitosopimuksia oli koko määrästä neljännes.

— Kirkkolain mukaan sukuhauta on pidettävä kunnossa. Ja oike-

astaan lain hengen mukaista olisi, että omaiset voisivat vastata haudan hoidosta, kertoo puistopäällikkö Pentti Räsänen.

— Varsin usein on tilanne kuitenkin sellainen, etteivät omaiset

voi vastata haudan hoitamisesta. Tällöin haudan voi jättää seurakunnan hoitoon tekemällä hoitosopimuksen — ja näin hauta tulee hoidettua sääntöjen edellyttämällä tavalla.

Hoitosopimus

Haudan voi jättää seurakunnan hoidettavaksi jo siinä vaiheessa kun uusi paikka on lunastettu hautauksen yhteydessä. Haudan hoitoa koskevia tietoja ja mm. hoitomaksutaulukko tulee muiden asiakirjojen mukana. Jos sopimus päätetään tehdä, niin soitto puistotoimistoon riittää. Toimistosta lähetetään pankkisiirtolomake. Kun maksu on suoritettu, lähetetään puistotoimistosta hoitosopimus ja muut hoitoa koskevat tiedot.

Asiasta voi tulla myös sopimaan suoraan puistotoimistoon Hallitus-

katu 9:ään.

Kolmas tapa tehdä hoitosopimus on soittoa puistotoimistoon ja pyytää hoitomaksua vastaava pankkisiirtolomake. Kun maksu on suoritettu, astuu sopimus voimaan.

Hautainhoitorahasto

Hautainhoitorahaston tarkoituksena on turvata seurakunnan hoitoon otettujen hautojen kunnossapito. Rahastoa hoidetaan erillään seurakuntien muusta omaisuudesta eikä sen varoja käytetä muihin tarkoituksiin.

Pääsiäisviikon tapahtumia

Keski-Pori

Keski-Porin kirkko

su 12.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Mikko Ihmäki. Lähetysseurash., Penttinen — klo 16 Porin Mieslaulun Poikakuoron konsertti **Hiljainen viikko**

ma 13.4. klo 19 hilj.viikon iltakirkko, Erkkola, Vuolanne, kirkkokuoro, ehtoollinen

ti 14.4. klo 19 hilj.viikon iltakirkko, Erkkola, Stellat, ehtoollinen

ke 15.4. klo 19 hilj.viikon iltakirkko, Vuolanne, Nieminen, ehtoollinen

Kiirastorstai 16.4. klo 14 eläkeikäisten ehtoolliskirkko, Penttinen, Nieminen, PKE-kuoro. Kuljetukset ilm. kirkollisissa 11.4. — klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Nieminen, Vuolanne, kirkkokuoro

Pitkäperjantai 17.4. klo 10 jumalanpalvelus, Vuolanne Nieminen kirkkokuoro — klo 18 ristinjuhla, kirkkokuoro, Erkkola

Pääsiäispäivä 19.4. klo 6 pääsiäisaamun ehtoollisjumalanpalvelus, Heikkilä, Erkkola — klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Nieminen, Vuolanne, kirkkokuoro. Kuljetuksista kirkolliset ilm. 11.4.

2. pääsiäispäivä 20.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Erkkola, Penttinen — klo 17 Vanhan käsikirjan rippi ja ehtoollinen, Penttinen

Ruosniemen kirkko

su 12.4. klo 12 jumalanpalvelus, Penttinen

ma 13.4. klo 18 hilj.viikon iltakirkko, Vuolanne, seurakuntakuoro

ti 14.4. klo 18 hilj.viikon iltakirkko, Kuusniemi

ke 15.4. klo 18 hilj.viikon iltakirkko, Heikkilä, Nieminen

to 16.4. klo 18 ehtoollisjumalanpalvelus, Erkkola

pe 17.4. klo 12 jumalanpalvelus Vuolanne, seurakuntakuoro

su 19.4. klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Nieminen, seurakuntakuoro

ma 20.4. klo 15 seurakunta, Penttinen, Kai Pelttonen, Vilho Tuominen, Pentti Hannula

Pormestarinluoto

su 12.4. klo 12 jumalanpalvelus, Nieminen

ke 15.4. klo 19 ahtisaarna, Penttinen

ti 14.4. klo 14 hilj.viikon tilaisuus Peräsiment. 5., Penttinen

ti 14.4. klo 15 hilj.viikon tilaisuus Messupolku 2, Penttinen

Toejoki

pe 17.4. klo 13 ristinjuhla vanhusten riven kerhoh. Heikkilä, Airi Pihlajamaa, Erkkola

Lyttylä

ti 14.4. klo 18 ahtisaarna, Penttinen

Isojoenranta

pe 17.4. klo 14 ristinjuhla

Säveltäjänk. 10

pe 17.4. klo 14 ristinjuhla Airi Pihlajamaa, Heikkilä, Silván, nuoret

SLEY, Varvinkatu 3

pe 17.4. ristinjuhla klo 15, Vuolanne

Porin Teljä

Teljän kirkko

la 11.4. klo 13 Itsenäisyyden juhluvuoden tapahtuma, puheenvuoron käyttävät mm. Jussi Hirvola, Irja Vuorenpää, Hannu Ylikoski, Pa-

Tapio Seppälä

nyitä Varnata Rinkelo, Pekka Kaijala, Eero Kavasto
su 12.4. klo 10 jumalanpalvelus Sumiala, Ranta, Teljän Kamarikuoro, joht. Antti Yrjölä, jumalanpalvelus videoidaan Karhuvisioon ja lähetetään klo 16

Hiljaisen viikon illat:

ma 19 Torsti Lettoranta, Sumiala, Porin Naislaulajat
ti 18 koko perheen hiljaisen viikon iltakirkko, Ranta, mukana päiväkerholaisia

ke 19 musiikki-iltakirkko, Teljän Kirkkokuoro, joht. Mikko Murtomäki, urkusäestykset ja päätössoitto Anne-Marie Grundstén, kärsimysviikon tekstin lukee Elli Rantanen, kolehti Antinkartanon hyväksi

to 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Kaijala, Sumiala, Kirkkoauto: 18.15 Sonnimäki, Pitkälä, Sildein kulma ja koulu ja 18.30 Rauhanpuisto 1, Kalevanpuisto, Diakonilaitos, Satakunnankatu, Presidentinpuistokatu, Riihikedonkatu

pe 10 jumalanpalvelus Viitanen, Sumiala, kirkkokuoro, joht. Murtomäki n. 11.15 vietämme hiljaista pitkäperjantaita sanoin, sävelin ja hiljentyen, Raamattu mukaan, Taina Saine

la 18.4. klo 19 passioidraama, Harjavallan seurakuntanuoret, joht. Tuula Hakkarainen

Pääsiäinen 19.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Kaijala, Ranta, kirkkoauto 9.30 Rauhanpuisto 1 ma 2 pääsiäispäivä klo 10 jumalanpalvelus, tulosaarna Saine, Kaijala, kirkkokahvi ja lähetysjuhla, nimikkolähetti Seija Hyvärinen ja uudet työntekijämme lehtori Taina Saine ja kanttori Anne-Marie Grundstén (tervetulojuhla). Muusta ohjelmasta vastaavat Anneli ja Vesa Vaahtoranta, Ranta ja Kaijala, kirkkoauto 9.30 Rauhanpuisto 1:sta, takaisin lähetysjuhlan jälkeen

Väinölän kirkko

su 12.4. klo 12 perhekerkko, Ranta ja klo 15 Kahvikonsertti Yhteisvstuun hyväksi, Teljän Kamarikuoro, Ritva Kuusiluoma, laulu, Edit Tuomi, viulu, Pekka Kaijala, Ritva Eskelinen. Ohjelmien myynti tilaisuuden alussa, hinta 15 mk.

Hiljaisen viikon illat:

ma 19 Kaijala, Orjala, Esa Simojoki, laulu

ti 19 Eero Salokangas, Sumiala, Teljän Kamarikuoro, joht. Antti Yrjölä

ke 19 Pauli Happonen, Viitanen, yksinlaulua Markku Koivisto

to 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Ranta

pe 12 jumalanpalvelus, Sumiala, Teljän Kamarikuoro ja 19 Rauhan-yhdistyksen seurakunta

Pääsiäinen 19.4. klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Viitanen

2. pääsiäispäivä klo 12 kuurojen ehtoollisjumalanpalvelus, Eino Savisaari

Sampolan kerhohuone, Puhurintie 10

la 11.4. klo 10—13 lastenvaatteiden kirpputori, pääsiäisaskartelujen myyjäiset, arvontaa, päiväkerhotyön hyväksi

Diakonilaitoksen Martin-talo

su 12.4. klo 13 perhekerkko, Matti Posti

to 16.4. klo 18 ehtoolliskirkko, Seppo Tervakangas

NTKY, Esivallankatu 6

ke 15.4. klo 18 hiljaisen viikon iltakirkko, Kaijala

Länsi-Pori

Kirkko

su 12.4. klo 10 jumalanpalvelus Marko Miettinen, klo 18 lähetysseurat Eeva-Liisa Alhonpää (trumpetti), Koivisto, kirkkokuoro

Hiljaisen viikon illat:

ma klo 19 ahtisaarna, eht. vanhan käsikirjan mukaan, Koivisto
ti klo 19 ahtisaarna Yrjö Tala

ke klo 13 ehtoollisen vietto, Miettinen. Kuljetukset kirkollisissa ilm. 11.4.

ke klo 19 ahtisaarna Seppo Tervakangas.

Kiirastorstai klo 19 ahtisaarna Osmo Kauppinen, ehtoollinen

Pitkäperjantai klo 10 jumalanpalvelus, kirkkokuoro — klo 18 ristinjuhla Nordström ym.

Pääsiäispäivä 19.4. klo 6 varhaisjumalanpalvelus Seppälä — klo 10 jumalanpalvelus, Miettinen, kirkkokuoro

2. pääsiäispäivä 20.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus khra Keijo Väkevä, past. Timo Tuomisto — klo 18 perhekerkko

Lattomeri

ti 14.4. klo 19 ahtisaarna, ehtoollinen, Seppälä

pe 17.4. klo 10 jumalanpalvelus, Koivisto

Preiviiki

pe 17.4. klo 12 jumalanpalvelus, Koivisto

su 19.4. klo 12 jumalanpalvelus

Pihlava

Kirkko

su 12.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, lit. Tulkki, saarna Taina Miettinen

Hiljaisen viikon iltakirkot ahtisaarinoineen

ma klo 19 Suhonen, kirkkokuoro

ti klo 19 Tulkki

ke klo 19 ehtoollinen, puhe Taina Miettinen, lit. Suhonen, yksinlaulua Heikki Vuorisalo

Kiirastorstaina 16.4. klo 19 ehtoollinen, puhe Suhonen, lit. Tulkki, lapsikuoro laulaa

pitkäperjantai 17.4. klo 10 jumalanpalvelus, lit. Suhonen, saarna Tulkki, kirkkokuoro. — klo 18 Ristin juhla, kirkkokuoro, Taina Miettinen

pääsiäispäivä 19.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, lit. Tulkki, saarna, Suhonen, kirkkokuoro

2. pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus, Tulkki

Kyläsaaren seurakuntatalo

su 12.4. klo 14 ehtoollisjumalanpalvelus, Suhonen, Taina Miettinen

Pihlavan seurakuntatalo

Palmusunnuntaina 12.4. klo 11.30—13 Ioumas Yhteisvstuun hyväksi. Myös karjalanpiirakoita ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ym. leivonnaisia myytävänä

ti 14.4. klo 19 kirkkoilta, Harry Arvo

ke 15.4. klo 19 kirkkoilta, Arno Soini

Kiirastorstai 16.4. klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussila

Pitkäperjantai 17.4. klo 10 jumalanpalvelus, Jussila

Pääsiäispäivä 19.4. klo 10 jumalanpalvelus, Jussila

2. pääsiäispäivä 20.4. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussila

Kirkkokuljetukset

Palmusunnuntaina Heliön tienpäästä klo 9.15, Fiskö, Mustalahden, Keikveden reittiä, Kiirastorstaina Kellahden Johannes Tanniselä klo 18.15 Kaapolan, Ristikallion, Lampin koulun ja Kallelan kautta.

Pitkäperjantaina Kellahden Mannilasta klo 9.15 Alakylän kautta.

Pääsiäispäivänä Pirttijärven Sallgenilta klo 9.15 vanhaa tietä, Lampin koulun ja Kallelan kautta, 2. pääsiäispäivänä Korkeakosken Koivulta klo 9.30 Haran kautta.

Maksu 10 mk/henkilö

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa

Kultaisen iän kerho ke 8.4. klo 13 vanhainkodissa